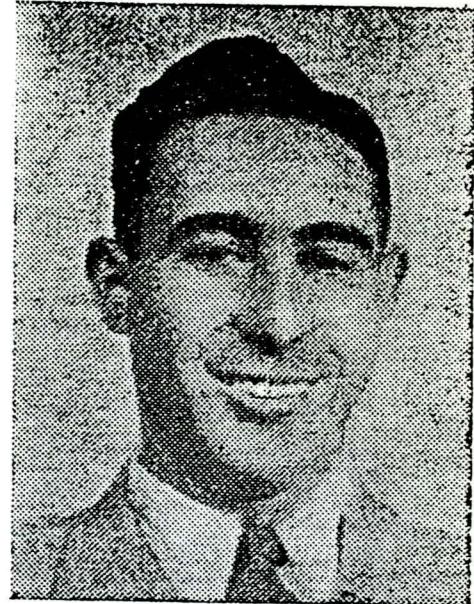

שש יונגה

בן יהודה ויפה. נולד ב-25 באוגוסט 1921 בבודפשט, בירת הונגריה, וגמר בה 8 כיתות של בית הספר היהודי התיכון. בשנת 1935 עלה לארץ. השתקע בחיפה, למד בשיעורי-ערב והסתגל מהר לשפה, בגיל צעיר הטרף ל„הגנה“ והשתתף באימונייה. בשנת 1937 נתקבל אביו לעבודות מכנית עדינה במפעל האשלאג שבדרום ים המלח והמשפחה עברה לנגור בירושלים. בעקבות האב נכנס גם יונה

לעובד במפעל ובגיל 17 כבר התמחה בעבודה מקצועית טכנית ובחימה ונמסר לו עבודות אחראיות. בתקופת המלחמה הנאצים רצחו להתגייס לצבא, אך הנהלת המפעל עמדה בתוקף על היישארותו בעובdotו החיונית. בימים בהם השתתף בכל פעולות ה„גנה“ וביחוד עסק בהתקנת מתחזקים לנשק המגן. עם גמר המלחמה עבר לירושלים ופתח בית מלאכה להלחמה. עם תחילת ההתקפות הערביות עסק במרחב בהתקנת שריון לבלי-הרכב וייחד עם זה יצא בלילות למקומות השמירה. לאחר שגוייס לח"ם ונלקח לאימוני-קרב פסקה המלאכה, עד שהמהנדס הראשי של „הדר“ דרש כי יוחזר להתקנת מושרנים הדרושים לו. בליל קרב סוער, באפריל 1948, ניתנה פקודה להוציא את יונה מהמקומות ולשלחו למלאכתו, אלא שהוא החליט להיות בין הלוחמים בשורות הראשונות. ויצא אל החזית המסתוכנת ביותר: בליל ה-27 במאי היה בין הפורצים את המצור על העיר העתיקה וב-18 בו חדר לשם וטבחה-הכיתור נסגרה שוב.

במשך 5 ימים לחם יונה בקרבות מרימות, גילה מסירות לחבריו ואומץ-לב. ביום 23 במאי 1948, בהיותו בעמדת עיר העתיקה, הרים את רובה כדי להшиб אש לצליפת האויב, בו ברגע פגע בו כדור ולאחר שהוגשה לו „עוזה ראשונה“ מת בזרועות חבריו. נפטר בעיר העתיקה.